

мѹчители, или крѣвожаждѹшы разбойници, или отъ самы-те дѣятели. Понеже отъ тѣхъ имаха надежда, че можатъ, да са избаватъ, а отъ тѣмъ нѣмаха ни наймалка надежда. А най зло отъ сичкы-те тѣмъ сѣрокости бѣше, защо искаючи негли да сѣдатъ нѣкого праведно, гораха го съ огнанно джилезо за опытъ, и ако не горѣше бѣше невинанъ, а ако горѣше бѣше винованъ, и абѣе са фѣрлаше къ огънь. И кой злощастный дерзаше да произнесе найпростѣ Божественѣ истинѣ, за да стани той опытъ и насѣщи-те сѣдници, за поголѣмѣ достоверность на истина-та на дѣми-те имъ! Отъ това прочѣе сѣрово мѹченіе, кое-то превзиде сѣко чловѣческо изнамѣрванѣ, понѣждавахася чловѣци-те, да вѣрѣватъ, защо тѣжкѣ жестокы нѣща чловѣци-те праваци, противѣ волѣтъ на чловѣколюбывагш Исѹса, невѣрѣватъ къ Него, па зато мечтаха, и изнамираха разны ересы.

Глава 108.

За дѣйствіе-то, какъ да са соединатъ церкви-те восточна-та и западна-та, въ време-то на самодержца Михаила Палеолога и папа Григоріа І.

Въ време-то на царь Михаила Палеолога, и папа Григоріа І. кога-то Алексій Стратигополь, военачалникъ на Михаила Палеолога, облада Константинополь, въ лѣто одъ Хрїста хиладо и двѣ-